

МАРИЈА ЗОРИЋ



МАРИЈА ЗОРИЋ СА СЕРТИФИКАТОМ ПРЕДРАГА ЋОРЋЕВИЋА

МАРИЈА ЗОРИЋ:

МОЈЕ ИСКУСТВО СА АТЛАСОМ

Први пут сам се сусрела са причом о атласу 2011. године, на једном предавању Предрага Ђорђевића. Та логична и уверљива прича ми је побудила интересовање за малу, али пресусудно важну кошчицу у људском телу, на коју медицина није обратила довољно пажње. Кад се та кошчица – атлас, помери, изазива низ здравствених проблема, а њеним враћањем на тачну анатомску позицију, проблеми се повлаче и нестају. Схватила сам да је атлас умерен код апсолутне већине људи на свету, а потпуно здрави људи који доживљавају дубоку старост су веома, веома ретки. То су они којима атлас стоји како треба и не гњечи им крвне, лимфне и нервне путеве, па могу, у здрављу, да доживе и преко сто година.

Још драгоцених појединости о атласу сазнала сам од бачкопаланачког атласолога Биљане Бајић, коју познајем од детињства – као добру, оригиналну, страну и способну особу. Зато сам јој се, са пуним поверењем, обратила не би ли помогла мом тридесетједногодишњем сину, који је имао доста здравствених проблема. Он је возач камиона. У току вожње је осећао трњење руку и ногу, али и стежање и оштар бол у пределу срца. Знао је да заврши и у Хитној помоћи. То га је мучило, помишљао је на најгоре...

Спопадао га је страх од смрти. При сваком стежању око срца добијао је нападе страха. Приватно смо ишли на разне прегледе и све то скупо плаћали. Установљен му је повишен притисак и аритмија. Ништа више. Разговарала сам са сином о атласу, али он није имао поверења у тај метод. Међутим, Биљана Бајић га је уверила да нема разлога да стрепи и сумња, јер су резултати код многих изванредни. Мој син је пристао да му се намести атлас, а после тога је два дана стално спавао и презнојавао се.

Биљана нам је објаснила да се покренуло велико чишћење организма и да је то добар знак. Мом сину је из дана у дан бивало све боље. Сада, након четири месеца, одлично се осећа! За све то време је само једном осетио благо пецкање у грудима. На страх је потпуно заборавио. Руке и ноге му више уопште не трну. За само месец дана је почела да му расте и коса на темену, а ту је био сасвим ћелав! Сад му је цело теме покривено власима, као да никада није било ћелаво...

Пожелела сам да побољшам и сопствено здравље, иако су ме једино вене мучиле. Од колена наниже имала сам чворове – спољне вене. Биљана ми је наместила атлас и по граду се прочуло и ово чудо – било је очигледно да су се моје вене за релативно кратко време повукле!

Ја радим као неговатељица старих лица и помагање људима ми представља задовољство. Пожелела сам да се обучим и положим испит за атласолога, како бих брже и лакше људима враћала изгубљено здравље. Предраг Ђорђевић ми је пренео тајне свог златног заната, тако да и ја сада другима успешно намештам атлас, усрећујући и њих и себе.

ЈЕДНО ЗАНИМЉИВО ИСКУСТВО

- **Јасна Јарић (57), Бачка Паланка:**

„Већ четири деценије, од шеснаесте године, имам Хочкинов лимфом (увећане лимфне чворове). Током неколико година имала сам три операције лимфних жлезда на врату и под пазухом. Доктори су ми рекли да су ми и слезину одстранили. Преживела сам и хемиотерапију, цитостатике, остала привремено без косе... Више сам времена проводила по болницама него код куће. Понекад сам се опраштала са блжњима, јер сам имала утисак да ми се ближи крај...

Пре петнаестак година сам оперисала тумор на дојци. Од лекова које су ми доктори давали страдало ми је срце, панкреас, бубрези, тако да сад имам два бајпаса и вештачки срчани залистак. Добила сам и дијабетес, повишен притисак, воду у ногама...

Рамена су ми била повијена унапред, а једно спуштено, седети нисам могла... Надутост у цревима није престајала, пражњење је било споро и тешко...

О атласу ништа нисам знала док ми Марија Зорић није испричала. Рекла ми је да је завршила обуку за атласолога код Предрага Ђорђевића. Марију познајем од детињства, тако да сам јој се препустила са пуним поверењем.

Одмах по намештању атласа почела сам боље и дуже да спавам, постала сам смиренија, расположенија, психички јача. Осетила сам леп прилив енергије. И мој нарушени имуни систем је прорадио како треба. Три месеца по намештању атласа извадила сам крв и крвна слика је била боља него икад!

И рамена ми се полако исправљају, бол је нестао, могу да седим колико год хоћу. Надутости стомака више нема, то је велико олакшање.

Вратило ми се самопоуздање и вера да ћу, после свега што ме је у животу снашло, доћи до потпуног здравља.

Хвала Предрагу Ђорђевићу што је нашу Марију обучио, па не морамо сви да идемо у Београд.“